

1. Το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών με την μεγάλη πτώση της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, (με συνολική πτώση πάνω από 12%!), την πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ, και συνολικά τον κόσμο που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στρέφεται προς τα αριστερά να είναι πάνω από τα επίπεδα του 2012, αποτυπώνει την σφοδρή καταδίκη της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και την ανάγκη να αλλάξουν τα πράγματα. Η κυβέρνηση ΝΔ-ΕΛΙΑΣ είναι μειοψηφική, βαθιά απονομιμοποιημένη δεν έχει δικαίωμα να συνεχίσει την αντιδραστική πολιτική.

2. Η ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ σε πρώτη δύναμη αποτυπώνει τη διάθεση ευρύτερων κομματιών εργαζομένων να απαλλαγούν από την κυβέρνηση της καταστροφής. Η στήριξη αυτή δεν αποτελεί σε κανένα βαθμό στήριξη της δεξιάς στροφής της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ (με την επιμονή στο ευρώ, το «ανήκουμε στην Δύση», την αναγνώριση του χρέους κ.λπ.) Αντίθετα, η επιμονή της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ σε μια δεξιά στροφή προσαρμογής εντός των πλαισίων της ΕΕ και του συστήματος δεν μπορεί να εμπνεύσει στις λαϊκές τάξεις την αυτοπεποίθηση ότι υπάρχει πραγματικά άλλος δρόμος σε ρήξη με την ΕΕ, το χρέος και την Τρόικα.

3. Η εκλογική άνοδος της Χρυσής Αυγής αποτελεί ανησυχητική εξέλιξη και δείχνει ότι η πραγματική απάντηση στους φασίστες δεν μπορεί να έρθει με την επίκληση της «νομιμότητας» και των «θεσμών» αλλά με ένα μαχητικό αντιφασιστικό κίνημα που θα διεκδικήσει να διώξει τους φασίστες από τις γειτονιές, τους χώρους δουλειάς, τα συνδικάτα, που δεν θα τους επιτρέπει να δηλητηριάζουν με τη φασιστική και ρατσιστική ιδεολογία τους εργαζομένους και νέους.

4. Η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να συνεχίσει το καταστροφικό έργο της. Γι αυτό και επιδιώκει να δημιουργήσει διαφόρων ειδών αναχώματα (είτε με τη μορφή του Ποταμιού της διαπλοκής είτε με τη μορφή των εκλογικών εγχειρημάτων που ελέγχονται από επιχειρηματικές - αθλητικές μαφίες) με στόχο την ανασύνθεση του πολιτικού σκηνικού σε φιλομνημονιακή κατεύθυνση.

Η επιλογή μας είναι μια και μόνη: Απαιτείται ένας νέος γύρος αγώνων για να μην περάσουν τα αντιδραστικά μέτρα που προωθούνται άμεσα (ξεπούλημα σε ενέργεια, νερά, λιμάνια, νέο ασφαλιστικό, χαράτσια), για να ανατραπεί συνολικά το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου. Για να μην αφήσουμε να ανασυνταχτούν οι δολοφόνοι της Χ.Α. Οι εκλογικές αυταπάτες που κατά κόρον διέδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ (25 ψηφίζουμε, 26 φεύγουν) δεν οδηγούν πουθενά. Δεν φεύγουν αν δεν τους διώξουμε με την δύναμη των αγώνων μας!

5. Η ΑΝΤΑΡΣYA έδωσε μια δύσκολη, τριπλή εκλογική αναμέτρηση. Ήρθε σε επικοινωνία με δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές και λαϊκούς ανθρώπους. Έκανε ένα σοβαρό «άνοιγμα», με δεκάδες συγκεντρώσεις, περιοδείες και ομιλίες σε τόπους δουλειάς κλπ, πράγμα που αποτυπώθηκε σε σημαντικό βαθμό στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές. Φάνηκε, ότι υπάρχει ένα ευρύτερο ρεύμα, που στον έναν ή τον άλλο βαθμό αντιμετωπίζει θετικά την ανάγκη για μια μετωπική αντικαπιταλιστική Αριστερά που να διεκδικεί τον «άλλο δρόμο» της ανατροπής, χωρίς χρέος και μνημόνια, έξω από ευρώ και ΕΕ, με τους εργαζόμενους στο τιμόνι.

Ωστόσο, και παρά την αύξηση του ποσοστού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, σε σχέση με τον Ιούνη του 2012 και τις ευρωεκλογές του 2009, το αποτέλεσμα είναι πίσω από τις δυνατότητες και τις προσδοκίες μας. Φάνηκε ότι σε εκλογές με έντονα πολιτικά διλήμματα δεν κατορθώνουμε να πείσουμε το υπαρκτό δυναμικό που εκτιμά και συμφωνεί με τις απόψεις μας να μας ακολουθήσει και εκλογικά. Αυτό αποτυπώνει και δικές μας αδυναμίες που πρέπει να κάνουμε σημαντικά βήματα υπέρβασής τους, όπως στην αποσαφήνιση και το βάθαιμα της πολιτικής πρότασης και του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, στην πολιτική των συμμαχιών και την μετωπική συμπόρευση, στην συγκρότηση και ενωτική επανεκκίνηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα δούμε με τρόπο αυτοκριτικό το αποτέλεσμα αυτό και θα συζητήσουμε τις αιτίες του τόσο μέσα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τις τοπικές και κλαδικές επιτροπές της αλλά ανοιχτά και συντροφικά με τον κόσμο του αγώνα..

6. Σε κάθε περίπτωση η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα μείνει στην πρώτη γραμμή των αγώνων και των κινημάτων, θα αγωνιστεί για την κλιμάκωση των αγώνων ενάντια στην κυβέρνηση της καταστροφής, θα επιμένει στο δρόμο της κοινής δράσης των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς και των αγωνιστικών δυνάμεων μέσα στο κίνημα, στο δρόμο της μετωπικής συμπόρευσης των αγωνιστών και των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής και αντιΕΕ Αριστεράς, θα βαθύνει την πολιτική και προγραμματική επεξεργασία της.

Με την πεποίθηση ότι ανοίγονται μεγαλύτερες δυνατότητες για ένα κίνημα που δεν θα αφήσει να περάσουν τα κυβερνητικά σχέδια που θα προωθηθούν άμεσα, να διεκδικήσει να πάρει πίσω τις δουλειές, τους μισθούς κλπ, όλες τις κατακτήσεις που λεηλάτησαν τα μνημόνια. Με το βλέμμα στραμμένο στην αγωνία των αγωνιστών για να μπορέσει να νικήσει ο πολύμορφος εργατικός και λαϊκός ξεσηκωμός αλλά και την προσδοκία τους για μια Αριστερά που θα είναι δύναμη ανατροπής και όχι διαχείρισης.